

Sygn. akt II K 173/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2016r.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący Sędzia SR Nadia Kołacińska- Sumińska

Protokolant Marta Owczarek

w obecności Prokuratora Adam Zarzycki

po rozpoznaniu dnia 19 maja 2016 roku

sprawy

B. K. (1)

syna A. i E. zd. Z.

ur. (...)

w P. (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 07 lutego 2016r. w miejscowości W. (...)woj. (...) przy ul. (...) na parkingu dyskoteki P. w zaparkowanym pojeździe marki D. (...) nr rej. (...), działając wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał w pięciu torebkach foliowych z zapięciem strunowym substancję psychotropową w postaci (...)o wadze łącznej 2,33 grama netto,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

orzeka:

- oskarżonego **B. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 62 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 37 a kk wymierza mu karę 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych; ;
- na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządza zniszczenie dowodu rzeczowego w postaci pięciu sztuk torebek foliowych wraz z zawartością szczegółowo opisanych na k.19 zbioru A sprawy pod pozycją I;
- na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet kary grzywny zalicza oskarżonemu zatrzymanie w sprawie w dniu 7.02.2016 r. uznając, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy dwóm dziennym stawkom grzywny;
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 800 (osiemset) złotych tytułem częściowego zwrotu wydatków, zwalniając go od opłaty.

UZASADNIENIE

W dniu 7 lutego 2016r. w godzinach wieczornych, B. K. (1) przebywał w dyskotecie w W. (...). Był tam z kolegami – M. M. (1) oraz P. P. (1). Mężczyźni opuścili teren dyskoteki i udali się na parking, do samochodu B. K. (1). Oskarżony na chwilę odszedł od auta, ale zaraz wrócił. Gdy mężczyźni usiedli w aucie, po chwili podeszli do niego funkcjonariusze Policji. Przy B. K. (1) ujawnili pięć torebek z zapięciem strunowym z zawartością białego proszku, którym okazał się być (...) w łącznej ilości 2,33 g. Oskarżony powiedział funkcjonariuszom, że znalazł ujawnione torebki przy płocie.

(dowód: częściowo wyjaśnienia B. K. k. 30v-31 zbioru A, k. 25v, zeznania M. M. k. 8v zbioru C oraz k. 26, zeznania P. P. k. 10v zbioru C oraz 26v, opinia k. 23-25 zbioru A, protokół użycia testera k. 2 zbioru A, protokół przeszukania osoby k. 3-4 zbioru A, notatka urzędowa k. 1 zbioru A)

B. K. (1) ma 20 lat, wykształcenie gimnazjalne, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Pracuje i osiąga dochód 1800 zł.

Był karany przez Sąd Rejonowy w P. (...) w sprawie II K 383/15 w 2015r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. Kurator złożył wniosek o zarządzenie wykonania kary wobec nieporozumień między oskarżonym a matką oraz niepodjęcia leczenia odwykowego.

(dowód: oświadczenie oskarżonego k. 25v, karta karna k. 34, wywiad k. 15-17)

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Podał, że w dniach 6/7 lutego 2016r. był w dyskotecie P., pojechał samochodem matki D. (...), na miejscu spotkał znajomych. Po północy z M. M. i P. P. wyszli się przewietrzyć do samochodu oskarżonego. Koledzy wsiedli do auta, a on poszedł w krzaki załatwić potrzebę fizjologiczną. W krzakach dostrzegł leżącą torebkę, a w niej kilka innych, schował to do kieszeni. Wrócił do pojazdu, po chwili podjechała Policja. Na widok funkcjonariuszy oskarżony wystraszył się i chciał wyrzucić te torebki, ale zobaczył to policjant. Oskarżony dobrowolnie wydał pozostałe torebki.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 30v-31 zbioru A)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala przyjąć, iż oskarżony popełnił przypisany mu czyn.

Wyjaśnienia oskarżonego w przeważającej części zasługują na wiarę. Nie ulega wątpliwości, że policjanci ujawnili przy nim torebki z substancją, której posiadanie jest zabronione. Sąd nie dał wiary oskarżonemu, że torebki znalazł chwilę wcześniej, załatwiając potrzebę fizjologiczną. Mało prawdopodobne jest, że oskarżony w ciemności, w krzakach, dostrzegłby leżące tam torebki foliowe.

Sąd w całości podzielił zeznania świadków – kolegów oskarżonego – którzy potwierdzają okoliczności, w jakich doszło do ujawnienia narkotyków przy B. K. (1). Potwierdzają, że na chwilę przed przybyciem Policji, oskarżony gdzieś się oddalił, co potwierdzają wersję B. K., że poszedł za potrzebą.

Podstawę ustaleń stanowił też pozostały materiał o charakterze rzeczowym (dokumenty), w tym opinia biegłego.

Sąd uznał, że oskarżony wypełnił zarówno podmiotowe jak i przedmiotowe znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Posiadał bowiem przy sobie substancję zakazaną przez ową ustawę.

Oskarżony jest winny popełnienia zarzucanego mu czynu, bowiem postąpił w sposób sprzeczny z prawem, pomimo tego, iż powinien i mógł zachować się zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym, nie zachodzi także żadna z okoliczności wyłączających winę, czy bezprawność.

W ocenie Sądu, wnioskowana przez oskarżyciela publicznego kara w postaci kary bezwzględnej pozbawienia wolności, jawi się, jako rażąco surowa.

Sąd postanowił skorzystać z możliwości, jaką daje przepis art. 37a k.k. i wymierzyć oskarżonemu karę grzywny. Nie ulega wątpliwości, że oskarżony został skazany na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k., wobec czego, w niniejszej sprawie, w razie wymierzenia kary pozbawienia wolności, nie byłoby możliwe warunkowe zawieszenie jej wykonania (art. 69 § 1 k.k.). Sądowi z urzędu wiadomo, że w sprawie II K 383/15 toczyło się postępowanie w przedmiocie zarządzenia wykonania kary, jednak wniosek kuratora nie został uwzględniony, wobec stanowiska matki oskarżonego, która wyraziła pogląd, że syn powinien podjąć leczenie w poradni psychologicznej, bo awantury w domu są wynikiem problemów emocjonalnych, jakie ma B. K. (1). Matka wyraziła wolę przystąpienia do terapii razem z synem. Sąd w niniejszym składzie prowadzi też postępowanie wykonawcze wobec oskarżonego w sprawie II K 383/15 i dostrzega, że działania podejmowane przez oskarżonego, są w dużej części powodowane właśnie nieradzeniem sobie przez niego z określonymi emocjami. Nie ulega wątpliwości, że w sprawie niniejszej oskarżony postąpił sprzecznie z prawem, posiadał przy sobie środki odurzające. Jednak w ocenie Sądu, bezwzględna kara pozbawienia wolności byłaby niewspółmiernie surowa, zważywszy na ilość ujawnionych substancji (2,33 grama), wiek oskarżonego, fakt, że przestępstwo z art. 62 ust. 1 Ustawy jest zupełnie innego rodzaju niż to, za które B. K. (1) został skazany w sprawie II K 383/15. Owe okoliczności w powiązaniu z „względami wychowawczymi”, o których mowa w art. 54 § 1 k.k. uzasadniają, w ocenie Sądu, wymierzenie jedynie kary grzywny w ilości 150 stawek dziennych.

B. K. (1) nie jawi się, jako sprawca, którego trzeba izolować, jako osoba wysoce zdemoralizowana. Osadzenie oskarżonego w zakładzie karnym mogłoby przynieść zupełnie odwrotny skutek do zamierzonego. Nie może też ująć uwagi okoliczność, że oskarżony pracuje, uczy się.

Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono przepadek ujawnionych substancji.

Na poczet grzywny zaliczono zatrzymanie w sprawie.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego częściowo od obowiązku ponoszenia kosztów procesu, mając na względzie wysokość orzeczonej grzywny oraz niewielki dochód uzyskiwany przez B. K. (1).